

21/4/1942 ds

21.4.42

Doc 05n16

סוף ועד הבש באשר הם שם ברוכים יהיו.

ולאחר הברכה עמד הנואם על החיילים היהודים, למעלה מאלף איש, שנמצאים בשבי מנה את מעלותיהם של האנשים האלה שהלכו לאיבוד למשך ימי המלחמה.

הכרה בהגברת הגיוס להגנה

החלק האחרון של נאומו הקדיש ה' שרוק לג' יוס. הוא דיבר על השאנונת השוררת כאן והיא זרחא שררה גם ברוטרדם, בבלגראד וערים אחרות עד שפרצה המלחמה. הוא עמד על הצורך להתעורר סוף סוף ולגשת להאבקות. בהאבקות זו, אמר הנואם, בחזית הפנימית או משגיגים לנמיום משהו: ריכוז הפלוגות, פיקוד, העברה לתפקידים יותר חשובים. כעת הכרח שתבוא הג' ברת הגיוס. אסור להסתפק בפלוגות. עלינו לדרוש חטיבות צבאיות יותר גדולות — באטאליונים, חוספת ציוד, כחות לואי, פיקוד. הסתדרות העובדים צריכה ליהפך בשעה זו למוסד של גיוס, קודם כל בתוך ההסתדרות עצמה.

עוד רבבה לצבא

עדינו והעמיד לפנינו תפקיד שני עוד רבבה שני מהוויסים לצבא. כיום יש לנו קצת למעלה מ-12,000 מגויסים, בהם כ-800 נשים וסוף דבריו הקדיש לתפקיד ההסתדרות וחשיבותה בציינו, שגורל הלאומיות היהודית מופקד בידי ההסתדרות העובדים. היא, קשורה לבינלאומיות של הפועלים ולכן יש ערובה ללאומיות שלה.

(הסוף בעמוד 2 טור 3)

גדול שנתעורר בעם להיות לכה בארץ היחידה שבה מסוגל העם העברי ליצור כח לדורי דורות.

הרקע העיקרי של היאבקותנו המדינית נשאר בתחום הדומיננטי הגדול.

התביעה הגדולה

אל נא נדאג אנו לגבול יכולת הקליר טה של הארץ. כל כחנו צריך להיות כדי לשכנע שיש יכולת קליטה גדולה בארץ זו. ודאגתנו כיום היא הדגשה נמרצת של העניין הציני, של הפתרון היחיד שלנו, ואגירת כל הכחות לארץ פאנסיבה מדינית רחבה, לא רק לאחר המלחמה אלא עכשיו.

וכאן הגיע הנואם לעניני הגיוס וערכו של הגיוס. הוא אמר שאין שום מפעל מוכן להתקפה מדינית ונפשית כמו גיוסנו לצבא.

יחידה יהודית — אחד מקדשי האומה בדרגנו

הנואם מתאר את רגשותיו הוא בשעת סיורו במדבר, כשהגיע למקום חנייתה של יחידה יהודית. הוא אמר, **כשאני בא ארצה אני עומד דום בעומד לפני אחד מקדשי האומה בדרגנו זה.**

בערב חג הפסח לליל הסדר אצל אחת הפלוגות גזת העומדות זה כ-20 חודש בחזית. הגיע לשם באווירנו עברי וזכה להכנס לאוהל שבו חיכו 200 חיילים ל"סדר". **כל מציאותנו שיש בה חרבה מן העבור, מזרמת אל על ומזדככת על ידי מדים, חידות, השתתפות במגף ונפש במלחמה זו. זה הוא הירוק נפש יהודי, גאולת כבוד ישראל.** ומכאן בא הנואם לדרוש את זכות הגיוס המלאה לאשה וגם לאשה הקיבוצית.

ברכה לחיילים העברים בחזיתות ולשבוים

כאן הודיע הנואם שהוא שולח ברכה לוחטת מעל במת הועידה לכל אנשי ההסתדרות העובדים והישוב כולו שהם במדים והנמצאים בארץ ישראל, בסוריה, במדבריות, מצרים, ופודאן. באיראן משוברוק ועד נתב פרת, מקפרי

שרתוק על המצב הפוליטי

שטחי הפעולה המדינית הציניית ויחסה לכו"חות המדיניים השונים הפועלים בעולם גולל את מול, בישיבת הבוקר, מנהל המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית בירושלים ה' מ. שרתוק, שקבע והדגיש כי "הרקע העיקרי של עבודתנו המדינית נשאר בתחום המדינות הדימוקראטיות הגדולות".

הישוב — גרעין הכוח העברי

הנואם אמר, שאנו, הישוב, הגנו ה"גרעין של כח עברי מגובש, יחיד הקיים בעולם, ו"שלו" בות התקפת היטלר על היהדות והתקפתו על הדימוקראטיות אלו באלו". כעת, אנו באים מחדש לתת מתוך חורבן חיינו ואבדנו יסוד מדיני חדש לקיומנו". כל המתרחש בעולם בשעה זו הוא גורם הכרעה היסטורי לענינו. כך היה בשעה שהסור"ביאטים כרתו ברית עם היטלר, כשאנגליה המשיכה לעמוד לבדה במערכה אחרי מפלת צרפת ואחר כך, כשבאה ההתקפה על רוסיה.

החזון הוא שדום, אך בעית דורנו היא כיצד להיות לכה

הנואם נגע במעשי הכרעה התלויים בנו, יהיה דים, בעצמנו. הוא דיבר על המפעל שנעשה בארץ, על "נעיצת הקנה" או כפי שאחרים אומרים, "נעיצת ארץ" ועל בנית ארצנו. אחר עבר לענין ה"שלום" וחזונו ואמר: חזוננו וחזון תנועת הפועלים ושל התנועה הציניית — הוא שלום. אבל בעית דורנו היא קודם כל כיצד להיות לכה. דורנו זה הוא פני יצר

21. APR

המאמין ההסתדרות